

Het begin van ... het verhaal van de 'krasjes'

Recentelijk werd me gevraagd om een blog te maken van mijn aankomende single rondreis doorheen Thailand ...

Wel, na enkele muisklikken ben ik er tot nu toe in geslaagd om dit hier voor elkaar te krijgen en ik hoop hiermee dat mijn blog het gewenste resultaat zal bereiken ...

Uiteindelijk na enkele maanden heb ik besloten om deze blog om te gieten tot een leuk reisverhaal en hoop ik andere mensen mee te laten genieten van al de ervaringen die ik op heb gedaan en ze mee te nemen in mijn verhaal alsof ze er zelf op vakantie zijn geweest.

Veel leesgenot!

1. Schiphol

Zo, ondertussen al sinds 15u mijn vertrouwde plek verlaten. Een rustige rit met de auto gehad, geen files, muziekje op, ...

Iets over 17u aangekomen te Aalsmeer waar ik mijn voertuig stal voor de komende 14 dagen. Daar een gesprek aangegaan met een gepensioneerde man die zijn reis voor 2 maanden gepland heeft in Bali, hij heeft daar blijkbaar gedurende 10 jaar een eigen huisje en zodoende pendelt hij dus enkele keren per jaar die kant in. Terwijl wachtende op het busje die de transfer zou uitvoeren naar Schiphol.

En ja, na een tiental minuutjes rijdt het busje de overdekte hal binnen. Even wat papierwerk nagekeken en de bijhorende uitleg gekregen om daarna in te stappen richting Schiphol. Een ritje van om en bij 15 minuten brengt ons naar één van de grootste luchthavens ter wereld.

So far, so good ... Een hoopje mensen, een wirwar van balies, koffers die door de hal rollen, ... Op zoek naar mijn check-in-locatie; wie zoekt die vindt, maar heb toch hulp ingeschakeld aan een loket die mij de juiste balie wist mee te delen. Daar uiteindelijk aangekomen, kom ik tot de constatering dat deze gesloten was. Waarschijnlijk ben ik weer te vroeg zoals gewoonlijk. Ach ja, toch tijd op overschot. Ik zet mijn wandeling door de drukke massa verder en ja, daar merk ik plots allerlei zuilen, blijkbaar kan je met deze online inchecken. Dus dat zal ik dan maar eens proberen en meteen een succes blijkt; ik heb mijn ticket met alle nodige gegevens en ik krijg een stoel toegewezen zijnde 48C.

Op naar de check-in om mijn bagage te 'droppen'. Daar staat me toch een enorme rij mensen, allerlei nationaliteiten; ik merk Nederlanders, Thaise mensen, een drom Chinezen,

Spaans sprekende en ik weet zelf dat ik Belgische ben, wie weet wel de enige ... Na ook hier weer even aangeschoven te hebben is het vervolgens op naar de passage waar de handbagage gecontroleerd wordt alsook waar je lichaam volledig gescand wordt. Daar sta ik dus, voeten op de daarvoor voorziene plaatsen, handen omhoog, nadien handen weer naar beneden. Alsof dat nog niet genoeg is word ik ook nog eens gefouilleerd. Ja, ik krijg groen licht! Met één oog hou ik mijn rugzak in de gaten en het moet weer lukken; deze legt natuurlijk weer niet de normale weg af. Dus een vrouw vraagt me vriendelijk of ze deze nog eens mag controleren, ditmaal nog eens een soort van scan en ze keurde het goed. Ik mag door naar de douane, weer een tijdje in de 'file' en een man van de 'Koninklijke Marechaussee' verleent me toegang om dichterbij te komen zodat deze een blik kan werpen op mijn gloednieuwe reispas. Weer groen licht!

Nog een tweetal uur heb ik om me bezig te houden vooraleer ik de lucht ga verkennen. Ik zoek me een stoel uit en ik heb me nog maar net neergezet en zie ik tegen de muur een klein muisje zijn weg afleggen, op zoek naar achtergebleven kruimeltjes misschien. Het diertje verschiet als ik mijn voet verschuif en even snel als hij mij opviel, schiet hij weg op naar een veiligere plek waarschijnlijk. Weg muis en dus breng ik mijn tijd verder door met wat sociale activiteiten en achterblijvers in te lichten bij het nuttigen van een appel, een koek en een drankje. De tijd vliegt toch snel voorbij op die manier en ondertussen is het bijna tijd om mijn gereserveerde stoel te zoeken op het vliegtuig.

Oké, opnieuw een stapje dichterbij richting Thailand, meer bepaald Bangkok om de eerste dagen aldaar te vullen.

Wordt vervolgd vanuit Bangkok!

2. High in the Sky

Bijna een uurtje onderweg. Een ervaring die ik me tot nu toe nooit had kunnen inbeelden dat ik die ooit zou opdoen.

'Mijn zone 5' wordt omgeroepen wat betekent dat ik aan boord van het vliegtuig mag, samen met de rest van de reizigers en dat zijn er wel een heel aantal.

Eenmaal door de 'slurf' word ik vriendelijk onthaald door de in het groen geklede stewardessen die me geruststellend mijn weg richting stoelnummer 48C aanwijzen. Ik draai de gang rechts in en meteen word me duidelijk dat er enorme verschillen zijn wat plaatsen aan boord betreft. Mijn ogen bijna niet gelovend maar de eerste stoelen die ik voor me zie opduiken zijn als het ware echte 'space cocons', elk voorzien van hun eigen tv- scherm, sommigen onder hen al een glaasje bubbels naast hen. Ondertussen word er her en der al een bestelling opgenomen van dat wat ik niet weet waar ze uit te kiezen hebben zelfs. Ach ja, ik zet mijn tred verder en kom tot de ontdekking dat er lang nog geen einde komt aan dit groot vliegtuig. Wel merk ik dat ik de luxueuze stoelen stilaan achter me laat en dat ik in een gedeelte van het vliegtuig kom waar ik meer mee bekend ben; 3 rijen stoelen, gescheiden door 2 tamelijk smalle gangen waarvan aan de buitenkant en in het midden telkens 3 stoelen. Stapvoets kom ik aan ter hoogte van mijn aangewezen plek. Even nog een oponthoud daar de persoon waar ik naast kom te zitten zich nog aan het installeren is en enkele tellen later is het mijn beurt, mijn eigen plaats voor de volgende 11 vliegreizen, mét mijn eigen tv-scherm. Ik neem plaats naast een jong Nederlands koppel, van Marokkaanse origine, dat blijkbaar op huwelijksreis is; wat ik even later kwam te ontdekken.

Het vliegtuig begint stilletjes aan naar de startbaan te taxiën en terwijl krijg ik de veiligheidsinstructies te zien op mijn

persoonlijk scherpje. Niet veel later stijgen we op en wordt er allerlei uitgedeeld zijnde de menukaart, een arrival- & departurekaart. Oortjes voor het tv-scherm, een kussen en een deken heb ik al ontdekt in de achterkant van de stoel voor me. Het vliegtuig heeft zijn hoogte inmiddels bereikt en er staan zo'n 11u vliegen op het programma, op naar Bangkok. Niet veel later nadat we zijn opgestegen en ik al wat ontdekt heb van de mogelijkheden van het scherm komen de karren met het eten al door de gangen gerold, voorafgaand hadden ze reeds frisdrank en water uitgedeeld. Dit keer dus eten, een volledige menu bestaande uit een slaatje, hoofdgerecht (keuze uit een Nederlands of Thais gerecht) en een dessert. Ik kies voor het Nederlandse en krijg me zowaar een stoofvleesachtige bereiding met spruiten en puree voorgeschoteld. Het Thais eten zal ik de komende 2 weken nog wel genoeg kunnen ontdekken veronderstel ik. De menu wordt vergezeld van een lekker glaasje rode wijn voor me. Alles opgegeten en genoten van het glas wijn kies ik naderhand nog voor een warme kop thee. Het heeft me allemaal gesmaakt en is me gelukt zonder te morsen, want veel plek heb je hiervoor niet natuurlijk. Even later alles weer keurig afgeruimd is het tijd om een bezoekje te brengen aan het toilet waar er slechts 2 wachtenden voor me zijn. Nadien begeef ik me terug naar mijn 48C en probeer ik nog wat naar een film te kijken, doch dit zegt me niet veel en ik verkies wat naar muziek te luisteren onder het bloggen door. Op de achtergrond hoor ik mijn keuze, 'The very best of Billy Joel', wat me aan mijn jaar op internaat in Antwerpen destijds doet herinneren.

Even de tijd checken kom ik tot de constatacie dat het reeds bijna half 1 is en besluit ik mijn blog voorlopig te laten voor

wat het is geworden vandaag en een beetje van 'morgen' al.
Tijd om wat te slapen, proberen althans ...

3. Dag 1 te Bangkok

Ongeveer half 7 en het licht wordt ontstoken en voor hen die nog niet wakker zijn breekt de tijd aan om dit toch te worden, ook al is het na een bijna niet te hebben geslapen nacht, zoals toch voor mij het geval was.

Niet veel later rollen de karretjes weer door de gangen en het ontbijt wordt geserveerd. Sommigen zouden de porties misschien klein gevonden hebben, maar voor mij was het opnieuw voldoende, zelfs al een beetje te veel voor mij. Maar goed, weer braaf alles opgegeten. Even later zet het vliegtuig de landing in welke vlekkeloos is verlopen.

Een imposant vliegveld verschijnt en na ettelijke meters op de transportbanden en aanschuiven, weeral, voor de controle bij de douane kom ik in gesprek met een jonge vrouw die blijkbaar mee in mijn groep schijnt te zitten. Medekandidaat één dus effectief ontmoet. We stellen onszelf aan elkaar voor; ze noemt Daphne en we schuiven samen verder aan. De controle gepasseerd en dan op zoek naar onze koffers. Daphne haar bagage verschijnt eerder op de belt en even later komt ook de mijne ten tonele. Beiden weer verder, deze keer op zoek naar onze reisleader en wat verderop ziet mijn medereiziger een persoon het bordje van 'Kras' de lucht in houden. We melden ons en er wordt ons verteld even ter hoogte van enkele bankjes te wachten tot de groep, bestaande uit 15 personen, waarvan 5 mannen en 10 vrouwen, voltallig zal zijn. We moeten niet zo lang wachten en daaropvolgend krijgen we een beknopte uitleg van het verdere verloop. Op naar de plaats waar een busje ons allen zou ophalen om ons naar het eerste hotel van de reis te rijden. Na een rit van een dik half uur worden we tot aan de inkom gereden van onze eerste logeerplek voor de komende 3 nachten. De incheck gebeurt vlot en ik begeef me samen met een deel van de groep naar de zestiende verdieping; mijn kamernummer: 1616. Kan

ik nog net onthouden ... Een ruime kamer met mooi uitzicht op zowel de stad als de rivier die er door stroomt.

Ik installeer me wat en trek snel iets frisser aan, een gebloemd kleedje met een lengte tot boven de knie. Heerlijk zomers.

Verder is er de afspraak gemaakt, voor zij die willen, om 18u te verzamelen om geld te wisselen, al dan niet af te halen; pinnen zoals de Nederlanders zeggen. Blijkt dat ik dus inderdaad als enige Belg mee reis; moet lukken. Een deel wisselt wat Euro's om maar ik besluit om geld te 'pinnen'. Ik laat een zekere Linda, zo blijkt, voor en daarna is het mijn beurt. Ai, niet gelukt, de kaart geeft niets vrij ... Ik probeer een andere kaart die ik reserve mee genomen heb in geval van nood; dit lukt wel maar ik annuleer toch de transactie daar ik met de eerste bankkaart geld wil zien te bemachtigen. Na een tweede poging weer geen succes dus op zoek naar een andere automaat. Gelukkig is deze niet ver af van de vorige. Ook hier weer van hetzelfde laken een broek, dus dan toch maar mijn niet-geplande keuze en ja, de automaat begint 'flappen te tappen'. De derde persoon, een jongen van slechts 20 jaar, die wou pinnen had ook problemen en heeft tot nu toe zelfs niets uit de muur gekregen. Voor hem volgt morgen een nieuwe poging zo blijkt achteraf.

Na onze actie gaan we terug naar het hotel waar ik nog wat contact via Whatsapp, Messenger, mail en deze blog, maak met degenen die ik iets wil laten weten, zijnde mijn kinderen, mijn vader en diegene die recentelijk in mijn leven is gekomen. Lang leve wifi!

Dat achter de rug te hebben is het stilaan tijd geworden voor ... het avondmaal. Er is voor onze groep een grote tafel voorzien en ik schuif aan en kom in het midden van het gezelschap terecht. Onze bestelling voor het drinken wordt opgenomen en na wat hectisch geregeld staat even later een Sprite voor mijn

neus. Als iedereen zijn drinken gekregen heeft volgt kort daarop een simpele tomatensoep. Die eenmaal genuttigd wordt de tafel bijna helemaal vol gezet met allerlei schotels met er allemaal even lekker uitziende gerechten. De rijst wordt op ons bord geserveerd. Het smaakte, weeral. Als dessert ditmaal opnieuw vers fruit.

Aan de ene kant van de tafel wordt al volop gepraat, de andere kant is beduidend stiller. Ach, de kat uit de boom kijken kan toch geen kwaad. Her en der wordt overlegd wie aan welke excursies mee zou doen en kort daarop volgt ieder individueel zijn of haar inschrijving voor de eerste van drie etappes, alsook de betaling er reeds van.

Ondertussen begint de vermoeidheid toe te slaan maar toch besluit ik nog even mijn mail te checken daar ik wel uitkijk naar een speciaal persoon zijn bericht. Dankzij wifi en email ben ik weer gelukkig dat ik iets gehoord, of beter gezegd, gelezen heb. Enkele anderen van de groep zoeken ook nog even de wifi op. Nog een kort overleg wie wat zou doen en dan is het tijd om terug de hoogte in te gaan met de lift, op naar verdieping zestien.

Ik besluit nog een douche te nemen en toch nog mijn 'dagboek' bij aan te vullen met enkele woorden.

Tijd om nog eens de slaap proberen op te zoeken. Ik vermoed dat het deze keer wel zal lukken aangezien ik deze nacht weer in een bed kan liggen. Soms heeft een mens niet veel nodig, alhoewel ...

Slaapwel!

4. 2de dag te Bangkok

6:30 De telefoon rinkelt, het signaal om wakker te worden. Een kwartiertje later gaat de wekker van het vernuft toestel waar je allerlei mee kan bedienen zoals de lichtsakelaars, de wekker, de airco, ... Nog enkele minuten later gaat uiteindelijk het geluid van mijn gsm. Oké, het wordt me duidelijk, tijd om echt op te staan. Inmiddels is het 7u. Ik fris me wat op, kleed me aan en even later druk ik op het knopje in de lift naar etage 2 en begeef me naar de ontbijtruimte. Ik merk al enkelen op van onze groep. Samen met mij arriveert mijn buurman-jongen, Ward. We nemen beiden een bord en we tassen ons er allerlei lekkernijen op. Voor mij behelst het een soort sandwich met hesp, wat verschillende soorten Thaise worstjes vergezeld met een glas fruitsap. Na dit te hebben verorberd neem ik nog wat fruit na, waaronder verse ananas. Zo lekker! Het ontbijt heb ik weer achter de rug dus nog even naar de kamer om alles in te pakken want we vertrekken die morgen met de bus naar de bloemenmarkt. Best wel druk en een tijdje in de file moeten staan maar na een dik half uur er dan toch geraakt. De markt is gesitueerd in een overdekte hal en je hebt niet echt de indruk dat er veel verkocht wordt. Wat me wel opvalt is dat er veel bloemstukjes gemaakt wordt ter plekke, zowel als 'juwelen', als ter decoratie of als bescherming bedoeld. Als bescherming kan je ze nadien overal terugvinden in het straatbeeld, aan winkels, in auto's, bussen, aan boten, ... Een kenmerk van het Boeddhisme, waar het overgrote deel van de Thaise bevolking in gelooft.

De markt is een drukke bedoening met de lokale bevolking die aan en af rijden met grote manden op transportkarren of kratten die gedragen worden op de rug. Soms hebben ze zelfs moeite om elkaar te passeren door de soms net wat te smalle

doorgangen, maar ze vinden overal wel een zijweggetje zodat het passeren toch net iets gemakkelijker gaat.

Na deze belevenis keren we terug naar onze bus en begeven we ons richting de tempel en het 'Koninklijk Paleis'. Je merkt het, de bus wordt een kleine kilometer verderop geparkeerd want voor de deur mag het sinds geruime tijd niet meer. Dus een eindje wandelen en ondertussen wordt het steeds drukker naarmate je de ingang nadert. Nog even een korte tussenstop voor hen die gebruik willen maken van het toiletgebouw en dan is het op naar het domein van de tempel en het paleis. Enkele woordjes uitleg van Omie en wat later staan we op blote voeten, sommigen echter op hun sokken, in de tempel Boeddha te aanschouwen. Blijkbaar heeft hij zijn juiste 'tenue' nog niet aan, want het is het nog van het vorige seizoen namelijk de lente en momenteel is het reeds winter. Thailand kent namelijk maar 3 seizoenen, alles behalve de herfst volgens de gekregen uitleg.

Normaal had Boeddha dus beide schouders bedekt moeten hebben, maar het bleek er nog maar één te zijn. Ach, het doet niets aan de mooie indrukken die ik op doe. Foto's mogen er binnen niet genomen worden helaas.

Weer buiten de tempel terug op zoek naar onze schoenen die we mooi op een rek geplaatst hadden. Deze opnieuw aangetrokken vervolg ik door de meute mijn weg naar het paleis. Een foto links en rechts mocht niet ontbreken natuurlijk. Ik passeer het paleis maar helaas deze is enkel van de buitenkant te bezichtigen. Blijkbaar heeft vroeger de koning hier gewoond tot ergens rond 1945. Naar het schijnt zou op deze plek zijn broer in die periode vermoord zijn geweest en heeft hij besloten om zich er niet meer te huisvesten. Ondertussen ben ik iedereen van de groep kwijt gespeeld dus geniet ik even op mijn gemak in mijn eentje van

al wat er te bezien valt en dat is toch heel wat. Ik kom tot de ontdekking dat er ook nog een klein museum op het domein gelegen is dus daar steek ik mijn hoofd ook eens naar binnen. Ik merk er wat restanten van bouwwerken op maar mijn interesse maakt stilaan meer plaats om iets te kunnen gaan drinken, dus ik begeef me terug naar de uitgang van het museum en kom ik weer iemand van de groep tegen die even aan het uitrusten is op een bankje. Ze was er duidelijk aan toe want de zweetdruppels stonden haar op haar bruin getinte gelaat. Als ik me niet vergis is ze van Surinaamse afkomst. Haar naam ontglipt me even.

Ook Omie passeert met de rest van de groep dus we sluiten ons weer aan om vervolgens het domein te verlaten en in te ruilen na een klein stukje wandelen, voor een barretje waar we een drankje nuttigen. Ik kies deze keer een milkshake uit. Het was niet slecht maar ik heb er al veel lekkerder gehad. Genoeg gerust en gedronken weer terug naar de bus waar we van 3 personen tijdelijk afscheid namen aangezien zij niet mee naar de lunch en op de Klontour gingen. Het was dan ook optioneel. Dus onze groep splitst zich wat op en we zetten onze tocht met 12 personen verder, eerst om te lunchen dus. Dit keer in buffetvorm. Alles verliep weer mooi op schema en vrij vlotjes zelfs.

Bijna 1u en we verzamelen ons om de boot te nemen zodat we over de binnenkanaaltjes onze tocht verder kunnen zetten. Weer een hele andere ontdekking van het Thais leven. Je kan het wat vergelijken met de Brugse kanaaltjes, die van Amsterdam of die van Venetië, maar dan net weer dat tikje anders. Hier kom je namelijk paalwoningen tegen, varanen, witte reigers, tempels, altaren, ...